

Ikt. sz.: MGB-41/11-7/2020.

MGB-6/2020. sz. ülés
(MGB-29/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2020. október 5-én, hétfőn, 11 óra 40 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az állattenyésztők napjáról szóló H/13099. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Horváth István kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Határozathozatal</i>	8
<i>A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/13109. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	8
<i>Dr. Simicskó István kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	10
<i>Dr. Simicskó István válasza</i>	16
<i>Határozathozatal</i>	18
<i>Az Agrárminisztérium illetékes képviselőinek meghallgatása egyes aktuális agrártárgyú témákban</i>	
<i>(Előzetes állásfoglalás bizottsági meghallgatás megtartásáról a HHSZ 114. § (4) bekezdése alapján)</i>	18
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Egyebek</i>	19
<i>Az ülés berekesztése</i>	20

Napirendi javaslat

1. Az állattenyésztők napjáról szóló határozati javaslat (H/13099. szám)
(Horváth István (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13109. szám)
(Dr. Simicskó István (KDNP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az Agrárminisztérium illetékes képviselőinek meghallgatása egyes aktuális agrár tárgyú témákban
(Magyar Zoltán (Jobbik), dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) és Csárdi Antal (LMP) képviselők kezdeményezése)
(Előzetes állásfoglalás bizottsági meghallgatás megtartásához a HHSZ 114. § (4) bekezdése alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Font Sándor (Fidesz) a bizottság elnöke

Gyórfy Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dankó Béla (Fidesz)

Horváth István (Fidesz)

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)

Csárdi Antal (LMP)

Dr. Apáti István (független)

Helyettesítési megbízást adott

Czerván György (Fidesz) Horváth Istvánnak (Fidesz)

Pócs János (Fidesz) Dankó Bélának (Fidesz)

Dr. Fazekas Sándor (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Horváth Zoltánné bizottsági főmunkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Dr. Simicskó István (KDNP) országgyűlési képviselő, előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 40 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését.

A napirendipont-tervezetet bizottságunk tagjai a szokásos módon megkapták. Kérdezem, hogy ehhez kérdés, észrevétel van-e. *(Nincs jelentkező.)* Nincsen. Szavazunk róla. Ki az, aki elfogadja a napirendipont-tervezetet? Kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a helyettesítésekkel együtt határozatképes bizottságunk, és egyhangúlag elfogadtuk a napirendipont-tervezetet. Ezek szerint fogunk haladni.

Az állattenyésztők napjáról szóló H/13099. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az 1. napirendi pont az állattenyésztők napjáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételét tárgyalja meg, az indítvány H/13099. számon került rögzítésre. Horváth István az előterjesztője, bizottsági tagunk, úgyhogy mint előterjesztő megadom neki a szót.

Horváth István kiegészítése

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. A maszkot le kell venni ilyenkor?

ELNÖK: Elnézést kérek! A parlamenti rutint alkalmazzuk itt is, tehát aki beszél, leveheti, ha ő úgy gondolja, nem kötelező, de leveheti a maszkot.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót, és köszönöm szépen bizottsági tagtársaimnak azt, hogy lehetővé tették, hogy ezt a napirendi pontot tárgyaljuk, és mint előterjesztő, szeretném is kérni a tisztelt bizottságot, hogy támogassa a tárgysorozatba vételét a magyar állattenyésztők napjáról szóló határozati javaslatnak. A magyar állattenyésztők napjának szeptember 29-ét javaslom a tisztelt Háznak, már csak abból adódóan is, mert az állattenyésztők szempontjából szeptember 29. a számadás napja is, tehát ezt tekintettük az állattenyésztők szempontjából az elszámolás napjának. Szent György-napkor van a kihajtás, és Szent Mihály-napon van a behajtás, és a szeptember 29-e ezt a fajta dátumot szimbolizálja.

Azért tartottam szükségesnek, hogy az állattenyésztők napjával kapcsolatosan indítvánnyal éljek, mert nagyon sok olyan emblemikus nap van más ágazatban is - akár a köztisztviselők napját is említhetném -, ahol mindig tiszteletünket tesszük azok számára, akik talán a munkájukon kívül egy kicsit az átlagnál is többet fordítanak arra, hogy a feladataikat ellássák. Az állattenyésztőkről kevesebb szó esett az elmúlt időszakban, holott az egyik legemblemikusabb ősi magyar foglalkozás, hiszen annak idején, a honfoglaláskor is az állattenyésztés volt a magyar nemzet fő megélhetése, és a legelőkeresés sodort minket ide, ebbe a gyönyörű Kárpát-medencei közegbe. Az állattenyésztés a mezőgazdaságon belül egy speciális műfaj, hiszen míg a növénytermesztéssel kapcsolatosan szezonálisok vannak, az ember jobban tervezhetővé tudja tenni az életét és a munkáját, addig a jószágot mindennap meg kell etetni. Tehát ez nemcsak egy munka, hanem egy szolgálat, egy olyan hivatás, ami

gyakorlatilag a 365 nap mindegyikét kitölti azok számára, akik ezzel foglalkoznak. Itt nincs ünnepnap, itt nincsen szabadnap, itt munka és feladat van, itt hivatás van, a jószág ellátása.

Ha megnézzük azt, hogy hány embert érinthet ez, látjuk, hogy több mint 40 ezer családot érinthet. A számokat még most pontosítom, de adott esetben ez az 50 ezer családot is közvetlenül meghaladhatja, hiszen ha jószág alatt csak a haszonállatokat nézzük, csak a sertéságazatban több mint 20 ezer ember tevékenykedik közvetlenül, de ha nézzük a tejágazatot, nézzük a húsmarhaágazatot, nézzük a baromfiágazatot, nézzük a kisállatágazatot, azt lehet érzékelni, hogy ez több tízezer ember megélhetését jelenti.

Ez az állattenyésztők napja nemcsak ennek a hivatásnak szól, hanem a vidék tiszteletének is, hiszen maga ez a tevékenység tipikusan a vidéki Magyarország, úgymond, fő megélhetési formáját adta évszázadokon keresztül. Én azt gondolom, ahhoz, hogy a jövőt építeni tudjuk, a múltunkat és a hagyományainkat is tiszteletben kell tartani, és ezen emblematikus nappal több évszázados hagyományunk tiszteletét, elődeink jelenbe vetett befektetését és a jövőbe vetett hitét is szimbolizáljuk.

Szeretném kérni a tisztelt bizottság tagjait, hogy ezt a tárgysorozatba vételt támogassák. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnézést kérek, egy formális kötelességemnek nem tettem eleget, mielőtt a két tárgysorozatba-vételi javaslatról elkezdtünk volna vitatni, ez pedig az, hogy a Covid-helyzet alatt elvileg most a rendkívüli házszabályunk nem teszi lehetővé a tárgysorozatba-vételi eljárást, kivéve, ha ezt frakcióvezetők kezdeményezik. Mind a két tárgysorozatba-vételi indítványnál kezdeményezték a frakcióvezetők, mind a Fidesz részéről Kocsis Máté, mind pedig a KDNP részéről Simicskó István, tehát hivatali úton, időben megérkezett a kezdeményezési kérelem, ennek következtében vehettem napirendipont-tervezetre, amelyet most már meg is szavaztunk. Ezt formális kötelességként szerettem volna elmondani.

A bizottság tagjaihoz fordulok. Az előterjesztőt meghallgattuk az állattenyésztők napjának indoklásáról. Kérdés, észrevétel van-e hozzá? *(Jelzésre:)* Igen. Steinmetz Ádám!

Hozzászólások

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a kedves érdeklődőket is. Azzal kezdeném, hogy én köszönöm Horváth István képviselőtársamnak, hogy beterjesztette ezt a javaslatot, amellyel, mind a határozati javaslattal és annak indokolásával is, teljes mértékben egyet tudok érteni, és ebből következően a tárgysorozatba vételt támogatom is. Két észrevételem lenne ezzel kapcsolatban.

Az egyik egy elvi észrevétel. Nem tudom, tudják-e önök, hogy idén Zrínyi-émlékév van. 1620. május 3-án született Zrínyi Miklós, aki mind a magyar, mind a horvát történelemnek meghatározó alakja, és a magyar Országgyűlés ezt el is fogadta, és támogatta is az emlékévet. Bár tudom, hogy a pandémia megnehezíti a rá való emlékezést, de méltatlanul kevés szó esik róla, méltatlanul kevés rendezvény van, méltatlanul kevés kiadvány születik Zrínyi Miklósról. Mire célok ezzel? Arra célok, hogy amennyiben ezt elfogadja az Országgyűlés, és reményeim szerint el fogja fogadni ezt a határozati javaslatot, és a jövőben szeptember 29. valóban az állattenyésztők napja lesz, ahogy itt le is van fektetve, én azt szeretném kérni tisztelettel, hogy ennek adjuk meg valóban a módját, ne csak egy politikai kommunikációra használjuk, hanem valóban legyenek rendezvények, legyenek kiadványok, mert az állattenyésztők megérdemlik ezt. Tényleg ők azok az emberek, akiknél nincs szabadnap, nincs hétvége, nincs ünnepnap, hiszen az állatok enni kérnek, folyamatosan ott kell lenni, és gondozni

kell a jószágot, arról nem is beszélve, hogy „a gazda szeme hizlalja a jószágot”, ezt mindannyian tudjuk. Ez az egyik észrevételem.

A másik észrevételem pedig az, hogy a falvakban ma már alig van állat. Még néhány évtizeddel ezelőtt - a somogyi falvak példáját idehozva - nemcsak a téesz virágzott, hanem a háztáji gazdaságok is. Ma odáig jutottunk, hogy egy kézműves terméknek számító füstölt húsért, egy szárazkolbászért, vagy igen, képviselőtársaim, egy sertéstöpörtyűért várólista van, hónapokat kell várni faluhelyen, hogy ilyen termékekhez hozzá tudjunk jutni.

És való igaz, és itt Berek Gábor Somogy megyei NAK elnökkel beszélgettem, aki egyébként maga is sertéstartó, és állattartással foglalkozik, hogy a falvak jövője a népességmegtartáson múlik. A népességmegtartás pedig az érdemi munkahelyek meglététől függ. A mezőgazdaság, és itt szóba kerültek a növénytermesztő cégek, hogy egy majd 1000 ezer hektáron gazdálkodó, növénytermesztéssel foglalkozó céget 6-8 munkatárssal lehet üzemeltetni, ebben már egyébként a könyvelő is benne van, tehát sok érdemi munkahelyet nem teremtenek ezek a cégek, míg a kertészet és az állattartás, állattenyésztés az, ami valóban munkahelyet tud adni a helyben élőknek.

Úgyhogy amellett, hogy gesztust gyakorolva feléjük és tényleg megemlékezve az ő áldozatos munkájukról, elfogadjuk ezt a javaslatot, az a kérésem, hogy további javaslatokat hozzunk a tisztelt Ház elé, hogy hogyan tudjuk a falvakban az állattartást, az állattenyésztést segíteni, támogatni, hogy minél több állat legyen ebben az országban. Tudjuk azt, hogy korábban 10 millió sertés országa volt Magyarország, ma tudomásom szerint a 3 milliót sem éri el a számuk. Úgyhogy nagyon fontos lenne azon is gondolkodnunk, és ez a Mezőgazdasági bizottságnak is feladata kell, hogy legyen, hogy az állattenyésztést, állattartást hogyan tudjuk támogatni, propagálni és vidéken minél több embernek munkát adni ebben a szektorban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés, észrevétel? *(Nincs ilyen jelzés.)* Tehát ha jól értettem, az ellenzék részéről, ez egy erőteljesen támogatandó indítvány, sőt, még azon is túlment képviselőtársam, hogy minél jobban értékeljük az állattenyésztők munkáját.

Ez egy elég örök dilemma 2003, 2004, 2005 óta. Az Unióhoz való közeledésnél, az Unióba való belépésnél egy jelentős törés alakult ki az állatlétszámok csökkenése miatt, és azóta mindegyik kormánynak, tehát az elődeink kormányainak is kitűzött célja volt a csökkenés megállítása, és netán valamilyen arányos helyzetbe hozása a szántóföldi növénytermesztéshez képest, ami viszont nagyobb mértékben növekedett. Vannak eredmények, ezt nyugodtan elmondhatjuk, látjuk a statisztikai számokat, de messze nem tartunk ott, ami sokak által ideális lenne, hogy az arányszámok netán nagyobb mértékben nőttek volna az állattenyésztés felé, és csökkent volna ezáltal a szántóföldi növénytermesztés. Az állattenyésztők érdekében mondott támogatási gondolatokat szívesen fogadtuk. Nyilvánvalóan a Fidesz-frakció is támogatja ezt a határozati javaslatot.

További kérdés, észrevétel van-e? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Előterjesztői viszontválaszra megadom a szót... *(Jelzésre:)* Nincs viszontválasz, de nyugtáztad, gondolom, hogy támogatjuk az indítványt.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen Steinmetz Ádám képviselő úrnak a támogatását.

Valóban egyetértek azokkal a felvetésekkel amelyeket az állattenyésztés nehézségei, illetve a feldolgozott termékek utáni igény kapcsán megfogalmazott, de ha megengedik, inkább annak örülök a legjobban a hozzászólásából adódóan, hogy végre

van egy olyan téma, remélem, hogy minél több ilyen téma lesz, amiből nem csinálunk politikai terméket, hanem alapvetően annak a valós szándékát, valós tartalmát helyezük előtérbe. Tudom, hogy ön is gazdálkodik, érti és gyakorolja is azt a fajta hivatást, amiről itt most beszélünk, és ezáltal, hogy mi ezt támogatjuk, és adott esetben a parlament is ezt elfogadja, én azt gondolom, hogy azt az áldozatos munkát, amit végeznek a kollégáink a mindennapokban, ezzel ezeket is egy bizonyos szinten jelképesen, erkölcsileg is elismerjük. Köszönöm szépen mindenkinek a támogató hozzászólást, és előre is köszönöm a támogatását.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazunk róla. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a H/13099. számú indítványt tárgysorozatba vegyük? Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez egyhangú, köszönöm szépen. Az első napirendi pontot lezárom.

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/13109. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A második napirendi pontnál köszöntöm dr. Simicskó István frakcióvezető urat, aki egy törvényjavaslatot nyújtott be, T/13109. számon, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadászatról szóló törvény egyes pontjainak a módosítását kezdeményezte. Megadom a szót az előterjesztőnek. *(Gyórfy Balázs megérkezik a bizottság ülésére.)*

Dr. Simicskó István kiegészítése

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN előterjesztő (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen, hogy napirendre vették az előterjesztést.

Szeretném kettő személyes megjegyzéssel kezdeni. Az egyik az, hogy mivel KDNP-s politikus nincs a bizottságban, ezért az előző előterjesztés kapcsán, az állattenyésztők napja kapcsán a KDNP részéről is hadd nyilatkozzam, hogy mi is támogatjuk természetesen majd a zárószavazás során az előterjesztést, mert fontosnak érezzük.

A másik, a vadgazdálkodásról, vadászatról szóló előterjesztés kapcsán szeretném elmondani itt is, hogy én nem vadászom, nincsen olyan természetű kutyám, amellyel vadászni is tudnék. Én mudit tartok, és most azért mondtam el ezt az elején, mert bárminemű félrehallás történne, semmiféle más indítékom nincsen, mint az, hogy egy nemzeti kincset, amelyről jól tudjuk, hogy 2004 óta, szerény személyem által előterjesztett országgyűlési határozatban, a régi magyar állatfajtákat nemzeti kincssé nyilvánítottuk. És ezen országgyűlési határozat alapján a kilenc magyar kutyafajta, tehát a puli, a pumi, a mudi, a kuvasz, a komondor, a rövidszőrű magyar vizsla és a drótszőrű magyar vizsla, az erdélyi kopó, a magyar agár, ezek mind-mind nemzeti kincseink.

Az erdélyi kopók tenyésztői klubja keresett meg azzal a problémával, amit ilyen módon próbálnék orvosolni és segíteni a tisztelt bizottság támogatásával és a magyar parlament támogatásával, hogy belekerült a vadászati törvénybe egy olyan kitétel, amely arról szól, hogy 45 centiméter marmagasság fölötti kutyával nem lehet kopó hajtóvadászatot folytatni, és ilyen módon kizárták az erdélyi kopót az alapvető használhatóságából és rendeltetéséből, és az amúgy is nagy bajban lévő erdélyikopó-tenyésztők, akiknek a munkássága, pontosan azért, mert az eredeti feladatát nem

láthatja el az erdélyi kopó, nagyon ínséges. 2018-ban 24 erdélyi kopó kiskutya született, és ez egy folyamatosan csökkenő tendenciát mutat, tehát a kihalás szélére került egy régi magyar fajta. Ezzel szemben Romániában felkarolták a fajtát, és jóval nagyobb példányszám van. Hozzáteszem a tisztelt bizottságnak, hogy régi versenyfutás van, Erdélyben ezt már láttuk, hogy ez hogyan és miként zajlik, de ez az ehhez kapcsolódó állatvilágra is vonatkozik. Hozzáteszem, hogy a román politikában Ceaușescuék időszakában és az azt megelőző politikában dúvadnak nyilvánították az erdélyi kopót és a magyar agarat is, tehát szabad volt lőni ezeket a kutyákat. Ennek köszönhetően majdnem kihalt a fajta ott is, és a magyar agár is, de a sikeres magyar tenyésztői visszatenyésztésnek köszönhetően a két fajta megmaradt, és nemzeti kincské nyilvánítottuk őket; ráadásul még hungarikummá is nyilvánítottuk őket, és ebben a körben ott van az erdélyi kopó is.

Szeretném elmondani a tisztelt bizottságnak röviden, hogy az FCI, a Nemzetközi Kinológiai Szövetség, amely a nemzetközi kutyavilággal, kutyatenyésztéssel foglalkozik, 1911. május 22-én alakult, amelynek az Osztrák-Magyar Monarchia révén Magyarország is alapítója, és egyben meghatározó a kutyatenyésztést formáló szabályozója is. Jelenleg éppen magyar elnöke van, most már második alkalommal; korábban Sárkány Pál volt a hetvenes években, most Jakkel Tamás személye, tehát a hazai kutyatenyésztés gróf Széchenyi Istvánnak és őseinek köszönhetően nagyon-nagyon sok minden ment már keresztül.

Ezért szerintem fontos, hogy a ma nemzedéke, mi magunk is érezzük a felelősségünket, és egy kihalás szélén levő fajtát megmentünk. És mindenféle olyan típusú kritika és megjegyzés kapcsán, amelyek az erdélyi kopó használhatóságára vonatkoztak, szeretném elmondani, hogy több ízben beszéltem a kopótenyésztőkkel, és elmondták, hogy egyrészt a hajtókutyák csoportjába tartozik az erdélyi kopó, tehát maga a vadászat abból áll, hogy a kutyákat, négyet-ötöt-hatot maximum, elengednek, majd bizonyos erdős-bozótos területen felkutatják a vadat, nagyvadat, vaddisznót általában, vagy szarvasokat, ezt éles csaholással jelzik, amikor még messzebb vannak a vadtól. Amikor körbezárták a vadat, de csak ugatják 4-5 méteres távolságból, akkor mélyebb ugatással jelzik a távolban lévő vadásznak, a gazdának, hogy a vadat körbezárták. De az olyan típusú megjegyzések kapcsán, hogy szétmarcangolják őket, és nem tudom, micsoda: ezek 30-35 kilós kutyák, 55 és 65 centiméter marmagasságúak, tehát pont kizárásra kerültek a 45 centiméteres marmagasságú korlátozás okán. Arról csak zárójelben hadd szóljak, hogy természetesen vannak nem vadászok, de olyanok, akik valóban visszaélnék az emberi felkészültségükkel rossz szándékúlag, és mindenféle kitenyésztett, pitbull jellegű kutyákkal indulnak el az erdőbe, amelyek valóban 45 centiméter marmagasság alattiak.

Tehát jóval nagyobb károkat okoznak a vadállományban az ilyen típusú nem vadászatok, de az ilyen típusú rablások és kifosztások. Az erdélyi kopóval, a vadászetika szabályainak a betartásával, a vadászati vizsgával az égvilágon semmilyen gond nincsen, és ezért kerülne méltó helyre az erdélyi kopó, és az erdélyikopó-tenyésztőknek is adnánk egyfajta lehetőséget, hogy van értelme a munkájuknak, az áldozatos munkájuknak. Hiszen ebből nem tudnak megélni, mert olyan árat nem tudnak szabni, mint mondjuk, egy francia bulldog esetében, ami 500 ezer forint, vagy egy törpespicc esetében, egy pomerániai spicc esetében - gyakorlatilag 3 ezer eurós áron adják a kiskutyákat -, ők pár tízezer forintért értékesítik ezeket a kutyákat. Tehát ilyen érdek sincsen e mögött. Azt szeretném jelezni, hogy egy fontos, odafigyelő, a parlament által megerősített lehetőséget adnánk a nemzeti kincset tenyésztő, az erdélyikopó-tenyésztő polgártársainknak, ezért fordultam a bizottság elé, ezért fordultam a parlament elé, és nagy tisztelettel várom a bizottság támogatását. Amennyiben vannak kérdések, igyekszem rájuk válaszolni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottsági tagokat kérdezem. *(Jelzésre:)* Apáti István!

Kérdések, hozzászólások

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném kérdezni, hogy kik, mikor és miért találták ki egyáltalán ezt a 45 centiméteres szabályt. Ez miért nem 40 lett vagy 35, vagy 50 centiméter? Egyáltalán ehhez milyen érdekek fűződtek? Mi ennek az eszmei lényege? Meg lehet itt húzni hasraütésszerűen, lehet alkotni bármilyen típusú szabályokat, csak én szeretném megérteni, mint vadászatban nem jártas személy, magam sem vagyok vadász egyébként, de nagyon szeretem a természetet vidéki emberként, hogy miért, és mikortól lépett ez egyáltalán hatályba. Ez megint a magyaros önsorsrontást juttatja az eszembe, és ha tényleg ezen múlik egy fajta jövője, én a Mi Hazánk Mozgalom nevében jó szívvel tudom támogatni, mert tényleg döbbenetes, hogy a Romániának nevezett államalakulat területén sokkal jobban képviselik a fajta érdekeit, mint a csonka országban. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászóló? *(Jelzésre:)* Steinmetz Ádám!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm Simicskó István frakcióvezető urat. Én azt gondolom, hogy az erdélyikopó-tenyésztők érdekében ez egy jó szándékú kezdeményezés. Miről is szól ez a határozati javaslat? A jelenlegi törvényi szabályozást hígítsuk fel, tegyünk egy kivételt az erdélyi kopó vonatkozásában, amely jellemzően egy rendkívül kis létszámú eb Magyarországon. Nem tudom, hogy itt a bizottság tagjai tudják-e, én biztosan tudom, hogy van olyan, aki már eleve részt vett vadászatban, de mivel az előterjesztő úr nem vadászik, és itt Apáti képviselőtársam is föltett egy kérdést, akkor én részben megválaszolnám ezt, hogy miért van szükség a jelenlegi szabályozásra, miért húzták meg a 45 centiméter marmagasságnál ezt a vonalat.

Nyilván számos érv szól e mellett. Az egyik ilyen érv, hogy ezek a kutyák nagytestű, több tízkilós kutyák, amelyek kevésbé ügyesen tudják a vadat például egy bozótosban, egy szederindás bozótosban kiverni, fölverni, ahol általában a vaddisznók szoktak tanyázni nappal. Tehát van egy ilyen racionális oka. A másik ilyen oka pontosan a kutyák védelme, az, hogy a vadat üldöző kutya, egy nagy kutya nagyobb területet ad a lövő standon álló vadásznak, és ebből számos probléma volt. Ezek nagyértékű tenyészkutyák, ráadásul éveken keresztül vannak beiskolázva, tehát több százezer forint értékű kutyák, képviselőtársaim, ezt ne feledjük el. Amikor egy ilyen kutya kerül terítékre - vadásziasan mondva -, annak senki sem örül igazából. Mivel nagyobb kutya, nagyobb valószínűséggel el is találják ilyenkor. Sokszor adódik olyan helyzet, hogy egyszerűen a vadásznak, bár kötelessége mérlegelni, és beazonosítani az elejthető vadat, de egy nyiladékon keresztül - aki már gyakorolt, aki már volt ilyen vadászatban, tudhatja -, egy konda után szaladva, azért nem mindig tudja ezt a másodperc törtrésze alapján elbírálni a vadász.

De továbbmegyek, a nagytestű kutyák egyébként egy tizenkilós őzre egyszerűen rá tudják vetni magukat, viszi a vérük, és nem a vadász elé hajtják a vadat, hanem egyszerűen leterítik és szétmarcangolják ezek a nagytestű kutyák az ilyen vadászatokon a vadat. A vadásznak meg a vadászat szervezőjének nem az a célja, hogy kutyával marcangoltassák szét a vadakat, hanem az, hogy legyen élvezetes a vadászat, és golyós puskával legyenek terítékre hozva ezek a vadak.

Számos érvet sorakoztattam fel. Nyilvánvaló, hogy a törvényi szabályozás mögött számos érv van, egy gyakorlati tapasztalat, ha úgy tetszik, egy ráció a jogszabályalkotó, jelen esetben az Országgyűlés részéről, és ennek a bizottságnak most szerintem azt kell mérlegelni, hogy előtérbe helyezték-e a vadászati célokat, vagy a nemzeti kincsnek számító, egyébként őshonos magyar fajtákat, amilyen például az erdélyi kopó. Melyik a cél? Ha a vadászati törvényt módosítjuk, a vadászati törvény célja véleményem szerint mindenképpen a vad védelme kell, hogy legyen.

Én el tudom fogadni azt az érvelést is, hogy helyezzük a vad védelmét háttérbe az őshonos magyar fajták érdekében, akkor viszont, azt gondolom, hogy következetesebb lenne a bizottság és a parlament is, ha nemcsak az erdélyi kopóval tenne kivételt, hanem a 45 centiméter marmagasságot meghaladó magyar vizslák számára is, hiszen kiváló vadászkutyák. Továbbmegyek, a kuvasz számára is, ami hagyományosan egy vadász- és egy terelő kutya, de ha már itt tartunk, mit mondunk a komondorosoknak, mit mondunk a magyaragár-tenyésztőknek? Tehát van ebben egy veszély, hogy jó alapot teremtünk ezzel a kivétellel arra, hogy a többi, egyébként őshonos és magyar nemzeti kincsnek minősülő kutyákat tenyésztő egyesület, majd hivatkozik erre a - idézőjelben - kiskapura, hogy akkor az ő érdekükben is hozunk majd további szabályozást.

Tisztelt Bizottság! Összefoglalom, amit akartam mondani. Nekem meggyőződésem, hogy vadászati érdekeket nem szolgál az, hogy nagytestű kutyák részt vehessenek egy terelő vadászaton, nyilvánvalóan ez emiatt nem történt eddig meg, de amennyiben úgy döntünk, hogy fontosabb ennél a magyar őshonos kutyák védelme, a szaporításuk támogatása, akkor én azt javasolnám, hogy ne csak az erdélyi kopót tekintsük kivételnek, hanem az összes többi 45 centi marmagasságnál magasabb, illetőleg nagyobb kutyát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy nagyon érdekes logika felé terelődik el a vita. Én sem vagyok vadász, de elég közel álltam hozzá édesapámon keresztül, aki az Országos Kinológiai Bizottságnak is tagja volt a magyarvizsla-osztályon belül. Vannak vadászkutyák, amelyek arra tenyésztődtek, illetőleg genetikailag arra épültek föl, hogy bizonyos típusú feladatokat elvégezzenek. A magyar vizsla, elnézést, de a vaddisznó azt megeszi, ha úgy adódik! A kopót már nem nagyon, mert ő genetikailag tudja, hogy mit kell csinálni a vaddisznó fellelésével, jelzésével, körbeállításával s a többi. A magyar vizslának valószínűleg továbbra is az apróvadak feltárása, jelzése és netán lelővése után a visszahozása lesz. A kuvasz esetében pedig határozottan felsikítanék, ha azt mondanánk, hogy a kuvaszt is engedélyezzük a vadászkutyák körében bármilyen típusú idomítás után, mert egyszerűen genetikailag nem arra van. Egy olyan durva vérmérséklet van a kuvaszoknál, ami időnként a kezelhetetlenséget éri el, aki ismeri ennek a törzsállománynak a genetikai tulajdonságait, az tudja. Tehát egy körvadászatra vagy egy hajtóvadászatra bevinni, amikor időnként genetikailag kitör a kezelhetetlenségi okok miatt a kezelhetőség tartományából - a kuvaszra gondolok -, az borzasztó nagy galibát okozna akár a vadásztársak körében is, nemcsak a vad terelésében.

Én megalapozottnak tartom az indítványt ebből a szempontból, nagyon specifikus az indítvány. Igen, kivételező az indítvány az erdélyi kopó tekintetében, ezt mondjuk ki, de egyetlen oka van, genetikailag erre van kódolva a kutya.

És az a kérdés, hogy a vad védelméről vagy az őshonos magyar kutyafajták védelméről van-e itt szó. Tisztázzuk, a vadász egyben mindig is ellátott vadvédelmet, de a vadász végül valahol lelővi azt a vadat. Tehát itt ne legyünk álszerények, a vadászat végül a vad elejtéséről szól, de ezt egy olyan kultúrkörnyezetben és egy olyan tematikával, aminek nem lehet célja annak a vadállománynak a teljes megsemmisítése,

itt már bejön a vadgazdálkodás. Én most nem akarok belemenni a vadkárok fogalmi kérdéskörébe, de mondjuk a vaddisznók most már olyan borzasztó vadkárokat okoznak, hogy ihaj! Ennek a tipikus felhajtó ebe az imént citált erdélyi kopó, amiről azt gondolom, hogyha a vadászok ezt használhatják a most majd megengedő jogszabály életbe lépése következtében, az egyben a fajfenntartást is megteremtheti, hiszen ösztönzi a vadászokat arra, hogy ilyen kopót érdemes ezek szerint tartani, mert a használhatósága itt is megmutatkozik, és az engedély következtében pedig lehetővé válik ezen kutya valódi értékeinek a megmutatása.

És én nem tudom, hallottam, meg már nézegettem az ezzel kapcsolatos vélelmeket a kivételezettségi jogkorról, meg a más marmagasságú kutyák beengedéséről, ez rendkívül átgondolt és leszabályozott, hogy miért pont az erdélyi kopó. Úgy érzem, hogy megvédhető ez a kivételezettség. Én további kivételezettséget, nem értek mélységében a területhez természetesen, de nem látnék megengedhetőnek.

További hozzászóló, kérdező van-e? *(Jelzésre:)* Györffy Baláznak adok először szót, és utána Horváth Istvánnak. *(Dr. Fazekas Sándor megérkezik a bizottság ülésére.)*

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Szeretném elnök úrnak megköszönni a nem vadászember létére tett teljesen szakszerű hozzászólását. Én is azt gondolom, hogy teljesen rossz kiindulási alap ezt hungarikum oldalról megközelíteni, hogy melyik kutyát engedjük be a terelésre és melyiket a hajtásra.

Én egy dolgot tennék hozzá csak igazából, hogy természetesen a vadászat alapvetően nyilván a vad lelövésével zárul.

Én inkább csak egy elvet tennék ide: szerintem a vadász kezében a puska olyan, mint a kertész kezében az olló, tehát nem ész nélkül csetteget a kertész sem a kertben az ollóval, és azt gondolom, hogy a tudatos vadgazdálkodás esetében is érdemes azt leszögezni, hogy a vadászat sem arról szól, hogy lövöldözünk arra, ami éppen mozog az erdőben. Köszönöm.

ELNÖK: Horváth István!

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Szeretném megköszönni az előterjesztőnek ezt a nagyon kiváló előterjesztést.

Alapvetően nem vitatkozva az előttem szólókkal, én megértem Steinmetz Ádám képviselőtársamat is. Amit ő logikailag végigmondott, az is egy nézőpont, és ezzel nincs is semmiféle problémám, mert gyakorló vadászként is ezek a problémák, amik adott esetben egy hajtásból, a méretből adódóan úgymond rossz kilövésesek, ezek is életszerűek.

És még egyet Györffy Balázs képviselőtársamra, és ővele se vitatkozva, csak azért visszareagálnék. Tehát a vadászat nem minden esetben a vad lelövéséről szól, tehát a vadászat végéről szól; hogy van teríték vagy nincs teríték, az a vadászszerencsétől meg Szent Hubertustól is függ. Viszont ha összességében nézzük ezt az előterjesztést, ez az előterjesztés szerintem elsősorban a tiszteletről és a hagyományról szól, tehát előbb volt erdélyi kopó a hajtásban, mint a golyós puska.

Tehát a magyar vadász kultúrájának ez a fajta rendszere arról szólt, hogy nagyobb terítékű hajtásokban használták úgymond segédeszközként ezeket a nemes jószágokat, és alapesetben ez a kettő, mind a vadásznak, illetve mind a kopónak a közös munkája adta meg azt az eredményt, ami a terítékben megjelent.

Közben fejlődött a vadász kultúra, fejlődtek a technikák. Ma már adott esetben többségében precíziós, nagyon csúcspuskákkal végezzük ezt a fajta technikai sportnak nevezhető tevékenységet, de azt gondolom, hogy a vadászatnak az egész léte emellett

arról kell hogy szóljon, hogy a hagyományok mind a vadtiszteletre vonatkozóan, meg az a kultúra, ahogy viselkedünk egy vadászaton, és amik ott felmerülnek etikai dolgok, nem szabad, hogy ezekben változás legyen. Tehát ha kimegyünk vadászni, alapvetően nem hús vadászok vagyunk, hanem ez alapvetően egy olyanfajta elfoglaltság, amit kellő tisztelettel és méltósággal kell akár a vad felé is élvezni. Ez viszont azt jelenti, hogy csak akkor lövünk, ha kellően be tudjuk azonosítani, hogy a becsapódásnak, a golyónak, a puskának a másik végén a vad van. Amennyiben bizonytalanok vagyunk, akkor nem lövöldözünk még egy szűk, úgymond nyiladék esetében sem. Csak akkor van felelős vadászati, úgymond használatos testtartás, ahogy a közéletben többször használjuk már ezt a szót, a vadászatban is megvan ennek a helye, hogyha tudjuk garantálni, hogy a becsapódásnál adott esetben csak a vad lehet. Már csak azért is, mert ezeknél a rekettéseknél, amikről beszélt Steinmetz Ádám képviselőtársam, sok esetben vannak olyan lelkes hajtók, akik adott esetben még négykézlábon is bemennek a bokrokba, és gyakorlatilag ott megpróbálják a sikeres vadászhoz a feltételeket megadni. Akkor ebben a logikában ott is lehet vadászbaleset, vagy adott esetben egy téves lövészet.

Tehát én azt gondolom, hogy ez a fajta megközelítés, persze, mindent járjunk körbe, de alapvetően ez a nagyon kiváló előterjesztés nekem a hagyományokról szól, és hogy a modern vadászati kultúrával úgy tudjunk gazdálkodni, sáfárkodni, hogy közben a hagyományainkat is tiszteletben tartjuk.

És a társas vadászatnál az erdélyi kopó ennél a terelővadászatnál a legősibb vadászhagyományoknak az életben tartását és a tiszteletét jelenti. Itt viszont nem szabad párhuzamot vonni egy magyar vizslával, egy komondorral, egy agárral kapcsolatosan, mert ezek a nemes kutyák teljesen más funkcióban meg kultúrközegben vannak.

Tehát én azt gondolom, hogy a protekcionizmust a hagyományok tiszteleténél az etikus vadászati tevékenység mellett igenis fel lehet tudni vállalni, és pont ezért szükséges, hogy mikor még majd az unokáink is kimennek egy terelővadászatra, akkor ezzel a nemes jószággal találkozhatnak.

És lövést pedig csak akkor szabad elengedni, hogyha annak a lövésnek a másik oldalával is teljes biztonsággal tisztában vagyunk, ez viszont a felelős vadászati tevékenység, nemcsak a kutyákra vonatkozóan, hanem a vadásztatásban közreműködő hajtótársainkra, illetve vadásztársainkra vonatkozóan is, úgyhogy ezt a fajta protekcionizmust, előterjesztést ebben az összefüggésben támogatom, és erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Steinmetz Ádámnak adok szót, miközben látom, Apáti István is jelentkezett. Utána neki fogok majd szót adni.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm, hogy a bizottságunkban kialakult egy konstruktív vita. Köszönöm a hozzászólásokat.

A tárgysorozatba vételt én magam is tudom támogatni, mert azt szeretném, hogy ezt a témát járjuk körül, és legyen lehetőség erről akár a parlamentben is vitát folytatni. Én egyébként meggyőzhető vagyok, tehát nincsen határozott álláspontom, viszont mind a két cél fontos, én úgy gondolom, és most ezt kell mérlegelnünk.

És még egy dolog, amit itt elnök úr is felhozott, és engedjék meg, hogy mivel a bizottságunk többsége nem vadászember, még egy olyan dologra is felhívjam a figyelmet, hogy ezek a vadászkutyák, és nagyon jó volt Gyórfy Balázs képviselőtársamnak a hasonlata, ez az ollós hasonlat, én köszönöm, ma is tanultam valamit, nemcsak, és talán nem elsősorban a felelőtlen vadász lövése áldozatául esve kerülnek terítékre, hanem bizony a vaddisznó a védekezése közben az agyarával felhasítja ezeket a kutyákat, mint egy konzervdobozt, és elvéreznek ott a

vadászterületen. Értelemszerűen a kiskutya sokkal mozgékonyabb, fürgébb, sokkal nehezebb a vaddisznónak ellátni a baját, mint egy nagyobb kutyának, aki ráadásul még akár erőből rá is megy, és megpróbálja lefojtani.

Úgyhogy, ha itt védjük az erdélyi kopót mint nemzeti kincset, akkor ezt is mérlegelni kell, hogy ha engedjük a terelő vadászatba őket, nagyon sok áldozat lesz, ebben biztos vagyok, és a tapasztalat is ezt mutatja. Nem biztos, hogy az a cél, hogy az így kitenyészett, nagy értéket képviselő kutyáink gyakorlatilag elvérezzenek a vadászterületen.

Még egy technikai kérdés. Horváth István mondta a hagyományt. Én se vagyok hagyományellenes, őrizzük a hagyományainkat, de ha már itt tartunk, régen a kuvasszal is vadásztak, és a magyar vizsla, szerintem a nem vadászemberek számára is köztudott, hogy az egyik legkiválóbb vadászkutya, jelen pillanatban a nagytestű magyar vizslákat viszont kizárja a törvény, és a jövőben is ki fogja zárni. Tehát engedjük az erdélyi kopónak, de a nagyobb testű, a 45 centi marmagasságot elérő magyar vizsláknak viszont nem, szerintem ebből is probléma fog kialakulni.

Még egy technikai kérdés. Úgy szól a határozati javaslat, hogy származási igazolással igazoltan erdélyi kopónak minősülő hajtó ebek. Amikor egy gyülekezőn, a hajtás előtt megjelennek a kutyák, nem tudom, külön vizsgálattal el lehet-e azt megnyugtatóan rendezni, hogy ezek a kutyák valóban erdélyi kopók, és esetleg nem valami keverék származásúak. Én azt javaslom, hogy ez a származási igazolás legyen konkretizálva, hogy a törzskönyv felmutatásával történjen, és mindjárt a terelő vadászatot megelőzően. Tehát megnyugtatóan lehessen rendezni azt, hogy ez valóban fajtatiszta erdélyi kopó, nem pedig valamilyen más, esetleg harci kutya keveréke, egyébként erdélyi kopó küllemre hajazva. Én szeretném, ha ezt mérlegelné a bizottság. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megjegyzem, de az előterjesztő ezt biztosan részletesebben elmondja, hogy itt határozottan a nagyvadterelő vadászatokon való részvételről van szó, és a vizslák apróvadás vadászaton vesznek részt, az alól pedig nincsenek tiltva. Itt kizárólag a nagyvadterelő vadászatról van szó, nagyon lényeges ez a megnevezés.

A másik az, amit képviselő úr, úgy mondtál, hogy származási bizonylat. Ezt így hívjuk a szlengben, de ennek a hivatalos neve származási igazolás, és ez a törzskönyv egyszerű nevén. Tehát a származási igazolás az a törzskönyv, amire elég bonyolult rendszerben, de végül majd ráírják, hogy az a kutya megfelel-e az összes minősítésnek, hogy azzá váljon a szülők bizonylatai alapján. Nem is részletezem ezt, tehát a származási igazolás egyértelműen definiálja, hogy fajtatiszta ebről van-e szó ez esetben.

(Jelzésre:) Apáti Istvánnak adnék szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (független):Köszönöm szépen. Én azért sem tartom túl értelmes dolognak marmagassághoz kötni a nagyvadterelő vadászaton való részvételt, mert ha egy kicsit elmélyülök a kutyák ismeretében, akkor szerintem a jagdterrierektől, meg a foxterrierektől ádázzabb, nehezebben kezelhető és fékezhetetlenebb természetű kutya kevés van. Értem, hogy a kisebb termetűek, mondjuk, egy vaddisznóval szemben hatékonyabbak, és jóval kevesebben sérülnek meg vagy pusztulnak el egy vadászat eredményeként, de ha már a marcangolásnál tartunk, aki ismeri a jagdterrierek természetét, az tudja, hogy ezek miniatűr pitbullok, vagy még annál is sokkal keményebbek, sokkal rosszabbak. Sem félelmet, sem fájdalmat nem ismernek ezek a kutyák. Istenadta szerencse, hogy mondjuk, nem kangal vagy nem kuvasz méretűek, mert négy lábon járó gyilkológépek lennének, a kerítésen kívül mindenkire és mindenre veszélyt jelentének, ami él és mozog. Ebből csak akarom kihámozni,

előhozni, hogy ha egy foxterriernek, jagdterriernek 45 centiméternél jó eséllyel alacsonyabb a marmagasságuk, ezek ugyanúgy szétmarcangolják az őzeket, mint ahogy adott esetben az erdélyi kopók teszik, és a jagdterrierek meg a foxterrierek viszont mégis részt vehetnek ezeken a vadászatokon. Azt viszont aláírom, hogy a vaddisznóval szemben a túlélési esélyeik jóval nagyobbak.

Ami pedig a más egyéb magyar vadászkutyafajták apróvadás vagy nagyvadás vadászatokon való részvételét illeti, ott valóban egyetértek Steinmetz Ádámmal, hogy érdemes lenne legalább egy teljes körű felülvizsgálatot tartani. Értem, hogy ez nagyvadról szól és nem az apróvadás vadászatról, de ha már megnyitottuk ezt a kaput, vagy úgy néz ki, hogy meg fogjuk nyitni ezt a kaput, akkor érdemes lenne egy teljes körű vizsgálatot tartani, mert persze azt én is nehezen tudom elképzelni manapság, hogy kuvaszokkal vadásznának nagyvadakra, de azt készséggel elhiszem, hogy mondjuk, sok-sok évtizeddel ezelőtt ez előfordulhatott.

Azért sem tartom értelmesnek ezeket a korlátozásokat, és azért is fogom megszavazni ezt a tárgysorozatba vételt, mert én meglehetősen egyszerűen működöm, tehát amit nagyapám nem evett, azt én se szívesen eszem, kivéve a pizza, gyros meg a hamburger - ezt a három kivételt engedélyezem -, és amit nagyapám korában csináltak, az valószínűleg helytálló volt, mert hosszú évtizedes vagy évszázados tapasztalatokon alapult. Ha nagyapám korában vadásztak erdélyi kopóval nagyvadakra, akkor az én szerény véleményem szerint ez most is nyugodtan engedélyezhető. Meglehetősen egyszerű gondolkodás ez, én tudom, de sokszor a legegyszerűbb döntésben rejlik magának a döntésnek a nagyszerűsége és helytállósága.

Azzal viszont egyetértek, hogy érdemes lenne egy teljes körű, átfogó felülvizsgálatot elvégezni, hogy ne érezzék a más fajtához kapcsolódó érdekképviselők vagy érdekképviseleti szervezetek magukat hátrányosan megkülönböztetve, hiszen könnyen lehet, hogy nemcsak a marmagassághoz való kötés, hanem egyéb olyan értelmetlen, életszerűtlen, a magyar vadászahagyományokkal totálisan szembemenő szabályozás van, amit ugyanígy érdemes lenne részben vagy egészben feloldani, úgyhogy e tekintetben mélyen egyetértek Steinmetz képviselőtársammal. Köszönöm.

ELNÖK: További kérdés? *(Jelzésre:)* Steinmetz Ádám!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Csak a jegyzőkönyv kedvéért, és tényleg amiatt, mert sok itt a nem vadászó ember. A magyar vizsla vadászkutya, jellemzően apróvadászaton vesz részt, mert kiváló apportírozási képességekkel rendelkezik, és nem utolsó sorban hajtató eb. Tehát ez azt jelenti, hogy terelővadászaton is jó hatékonysággal tudnak dolgozni, és viszik is egyébként, aki nem félti annyira a kutyáját. Itt most én arról beszélek, hogy vannak nagyobb termetű magyar vizslák, törzskönyvezett, 100 százaléig magyar vizslák, és nemzeti kincs, akkor azoknak is illene ilyen analógia alapján megengedni, a nagyobb termetű magyar vizsláknak, hogy terelő vadászaton részt vegyenek, mert jelen pillanatban a törvényi szabályozás ezekre a kutyákra nem vonatkozik. Ha az erdélyi kopó kiváló terelő vadászkutya, akkor gondolom, a magyar vizsla is úgyszintén, és a nagyobb testű magyar vizsla továbbra is ki lesz zárva, az erdélyi kopónak meg megadjuk. Tehát ezen érdemes lenne elgondolkodni, és tényleg a jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani, hogy ne keverjük a kettőt, az apróvadászaton és a terelő vadászaton. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés, észrevétel van-e? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor az előterjesztőnek adok viszonzásra lehetőséget.

Dr. Simicskó István válasza

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a bizottság tagjainak az észrevételeket. Valóban, ahány ember, annyiféle látásmód, és ebből valamennyien tanulunk. A szándék maga szerintem tisztességes és jó, egyrészt a kopótenyésztők kerestek meg ezzel a problémával, akik évtizedek óta ezzel a kutyafajtával foglalkoznak. Azt tudom elmondani itt összegzőképpen, hogy román barátaink esetében, hiszen nem megkerülhető, és nem bántó szándékkal mondom, csak jelzem a tisztelt bizottságnak, hogy a fajtáért verseny is van. Román barátaink már a dűvaddá nyilvánítást követően, a rendszerváltoztatás utáni években többször kezdeményezték az FCI-nél, hogy román fajtaként legyen minősítve az erdélyi kopó, tekintettel arra, hogy jóval nagyobb állománnyal rendelkeznek, és a táj, valljuk meg őszintén, az erdélyi táj valóban jobban kedvez az erdélyi kopóval való vadászatnak, mint mondjuk, az Alföldön vagy akár csak az Északi-középhegységben való vadászat. Ettől függetlenül szerintem van egy kötelességünk, vagy egy felelősségünk is a magyar fajta megmentése érdekében. Csak elmondom, hogy a Román Kinológiai Szövetség 1927-ben alakult, 90 évig nem sikerült találni román fajtát, és most, az elmúlt 5 évben 3 fajtát tenyésztettek ki mioritic, carpatin és bukovinai juhászkutya néven. Mivel ezek nagytestű pásztorkutyák, vadászatra alkalmatlanok, nincsen vadászkutyajuk, ezért bizony-bizony jó lenne egy erdélyi kopó román fajtaként, nyilván a román érdek szempontjából. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ez is hozzátartozik a kezdeményezéshez, mert van egy ilyen típusú háttér, egy reális helyzet, amire szerintem figyelniünk kell.

A másik dolog az, hogy többször felmerült Steinmetz képviselő úr részéről a magyar vizsla kérdésköre. A magyar vizsla, nagyon pontosan fogalmazott Font Sándor elnök úr, hogy valóban vadászkutya a magyar vizsla is, sőt az 1940-es években - Vasas Józsefnek köszönhetően - a drótszőrű német vizslával keresztezték és keverték a rövidszőrű magyar vizslát, és ennek köszönhetően fogadták el a '60-as években, '63-ban az FCI által a drótszőrű magyar vizslát, ami nyilván a vizes területet és a téli időjárás viszontagságait is elviseli, és keményebben tudja apportírozni a vadat.

Ez teljesen más vadászati mód, teljesen más. Én nem vadászom ugyan, de több vadászkutya-vizsgarendszert megtekintettem, hogy milyen elvárásokat fogalmaznak meg az emberek, a ma magyar embere és a ma magyar vadásza mit fogalmaz meg. Ez teljesen más. Állnia kell úgymond a vadat a vizslának, nem is szabad ugatnia. Amikor észrevette az apróvadat bozótos, füves területen, a foglyot, a fácánt vagy bármit, akkor azon nyomban az egyik lábát felemelve a farka vízszintesen áll, és jelzi az orrával, hogy ott van néhány méterre a vad. Tehát a vadász utasításait hajtja végre. Teljesen más a kopóvadászat, ami hajtóvadászat, benne is van a nevében. És valószínűleg ezért alakított ki az FCI is, a Nemzetközi Kinológiai Szövetség tíz fajta csoportot, a kutyák megjelenése, kiállása és használhatósága okán és alapján. *(Dr. Fazekas Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

Ezt a tíz fajtacsoportot hadd mondjam el! Az első fajtacsoport a pásztorkutyák és juhászkutyák, amibe egyébként a komondor és a kuvasz is tartozik, meg egyébként a kisebb testű terelőkutyáink is ide tartoznak, a puli, a pumi és a mudi is.

A második fajtacsoportban a pincserék és a snautzerek vannak, és a molosser típusú kutyák. A harmadik fajtacsoport a terrierek. Nagyon fontos, hogy külön fajtacsoport van a terrierekre és a terrierekkel való vadászat lehetőségére. A tacskók, amelyeket alapvetően borzra, kotorékra, rókavadászatra használnak. A spiccek az ötödik fajtacsoport, ősi kutyák, szánhúzó kutyák is. A hatodik fajtacsoport önállóan a kopók, a kopóvadászat, ami a vad hajtása és sarokba szorítása.

A vizslák a hetes fajtacsoport, szintén külön fajtacsoport, teljesen más vadászati mód miatt. Sőt, vannak kajtatókutyák és retrieverek, vízikutyák is, ez a nyolcadik fajtacsoport. A társasági és törpekutyák a kilencedik, a tizedik pedig az agarak. A magyar agár benne van a vadászati törvényben, lehet agarakkal vadászni ma Magyarországon, és a vizslákkal is lehet vadászni Magyarországon, meg máshol is nyilván.

Romániában lehet az erdélyi kopóval hajtókutyaként kopóvadászatot, bár semmilyen tiltószabály nincsen, bármennyi kutyával lehet kopóvadászatot végrehajtani, a medvéket is körbezárják egyébként a kopók, de nem mennek, mert azért tenyésztették őket, ahogyan Apáti képviselő úr mondta, mert egyébként a vaddisznó valószínűleg ötszáz évvel ezelőtt is ugyanolyan képességekkel rendelkezett, mint napjainkban. Volt egy természetes szelektáció is, meg a tenyésztőknek a szelektációja is, hogy olyan egyedeket tenyésztettek, amelyek tudták, hogy mit kell tenni egy ilyen típusú találkozásnál, tehát nem ugrottak rá a vaddisznóra, hogy magukat elvéreztessék. Tehát nyilván ettől függetlenül vannak balesetek, de sajnos még emberek is meghalnak vadászat során, néha-néha. Reméljük, hogy minél nagyobb felelősséggel vadásznak a vadászok is, és nem lesz ilyen.

Tehát én a kutya szempontjából nem aggódnék, mert olyan típusú egyedeket tenyésztenek, amelyek az elvárásokat, a vadász elvárásait teljesítik. Nem az a célja az erdélyi kopóval való vadászatnak, hogy a vaddisznó nyakát elharapja; nem fogja tudni, mert egy 25-30 kilós kutya nem fogja tudni ezt megtenni.

Ami még itt felmerült. A törzskönyv egyértelmű, ahogyan Font Sándor elnök úr mondta.

Amit még itt felírtam magamnak. Én egy kicsit különbséget tennék a vadállat, a háziállat és a kutya között, ezek különböző minőségek. Mindenre szükségünk van, a teremtett világot nekünk, mondom ezt KDNP-s politikusként is, meg kell becsülnünk és óvnunk kell, és ez nem egy ilyen liberális dolog, hogy most itt védjük a természetet meg a terepet. Az más kérdés, hogy próbálják néhányan kisajátítani ezt a témát. Ez a mi küldetésünk és a mi felelősségünk. Minden felelősségteljesen gondolkodó ember számára a kutya az egyetlen élőlény az állatvilágból, amely megkapta az emberiség tudományos nyelvezetéből, elnevezéséből a canis lupus familiaris jelzőt, azaz: a szürke farkas egy kihalt alfajától származó élőlény, ez a kutya, a canis; a lupus a farkas, és a familiar pedig a családhoz tartozó, tehát az emberi családhoz tartozó. Tehát ha nekem sorrendet kell felállítanom, nem kell sorrendet felállítanom, de nekem fontos az, meggyőződésből adódóan is, hogy ha már több ezer év óta az ember mellett szolgálnak a kutyák, és ha már a magyar emberek kitenyésztettek kilenc magyar kutyafajtát, ezt szerintem óvjuk meg, ha lehet, nyilván a modern világot látva, a használati értéküket valahogy tartsuk meg, és tényleg a használhatóságukat adjuk meg ezen keresztül. Tehát semmi új nincs a nap alatt, tehát minden változik, de a lényeg nem. Én is ezen elvet vallom, mint Apáti képviselő úr. Szerintem ebből semmilyen gond nincs, és nincsen tömeges jelenség, mert alig van kiskutya.

És valószínűleg ez sem fogja felfordítani az erdélyikopó-forgalmat meg - tenyésztést, de legalább teszünk egy gesztust, hogy megmentjük ezt a fajtát, és jobban odafigyeljünk rájuk. És ezt mutatjuk a környezetünknek is, meg nyilván az FCI-nek is, a vadászati világkiállításról már nem is beszélve. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hogy még fokozzam ezt a vadász-élményvilágot, nem vagyok vadász, de mint említettem, jó néhányan részt vettem. Tényleg csak történelmileg azt hadd említsem meg a magam élményeiből, hogy ezek a vizslák mire képesek a csúcson.

Ahogy frakcióvezető úr, előterjesztő úr is említette, az apróvadakat megállják, tehát amikor észreveszi, hogy ott valami van, akkor megáll. Tilos neki rászaladni, tilos. Pont ez a képzettség fokát jelenti, hogy nem rohan rá a vadra, de megáll, és megfelelő távolságból egy mozdulatpillanatot vesz föl. Lépés közben áll meg, az egyik lába a levegőben fog maradni; a fejállásáról, a farka állásáról a vadász megállapítja, hogy mit talált, hogy az ott egy fácán, egy nyúl, egy fogoly vagy róka. Ezt a vadász, a tulajdonosa megállapítja, hogy a kutya mit állt meg. Ez nagyon magas foka ennek a vadászatnak.

És az igazán képzett kutyák, más vadászkutyák, amikor észreveszik, hogy egy ilyen vizsla megállta a vadat, ez a pillanatfelvétel, hogy ott áll meredten, más kutyák ekkor, amelyek nagyon képzett kutyák, ugyanezt a testtartást felveszik. Ezt hívják szekundállásnak. Ő nem érezte még meg, hogy mi van, de látja, hogy a társa valamit érzett, és ugyanazt a jelzést megadja. Ez már a csúcok csúcsa, hogy ennyivel még izgassam itt a vadászélményeket a bizottsági tagok körében.

Tehát ezért vannak rendkívül eltérő genetikai és nevelési tulajdonságai a vizsgáknak meg a terelőkutyáknak, kopóknak, és hadd ne soroljam itt, amit előterjesztő úr végigmondott.

Határozathozatal

Elérkeztünk odáig, hogy az indítványról szavazni fogunk, és megkérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy vegyük tárgysorozatba az imént vitatott T/13109. számú indítványt. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez végül egyhangú lett, köszönöm szépen. Ez egy jó előterjesztés. Köszönjük szépen.

A második napirendi pontot is lezárom, köszönöm az előterjesztőnek a jelenlétet. *(Dr. Simicskó István: Köszönöm szépen.)*

Az Agrárminisztérium illetékes képviselőinek meghallgatása egyes aktuális agrártárgyú témákban (Előzetes állásfoglalás bizottsági meghallgatás megtartásáról a HHSZ 114. § (4) bekezdése alapján)

A harmadik napirendi pont: az Agrárminisztérium illetékes képviselőinek meghallgatása egyes aktuális agrártárgyú témákban. A határozati házsabályi rendelkezés egy pontjára hivatkozva, ez a 114. § (4) bekezdése, három képviselőtársunk előterjesztést nyújtott be az előző címmel. Meg szeretném jegyezni, hogy ugyanezen határozati házsabályi szakasz egyik bekezdését, a (4) bekezdést tavaly módosította az Országgyűlés, és ennek következtében az a helyzet állt elő, hogy az indítványról a bizottságnak először döntenie kell, hogy akar-e vele foglalkozni. Ha nem, akkor itt elutasításra került. Ha igen, akkor befogadásra kerül, és majd a napját valamikor ki kell tűzni, hogy melyik legyen az a nap. Ezt tájékoztatásképpen mondtam el, ez ennek az eljárásrendje.

Ezzel kapcsolatosan szeretnék egy ügyrendi előterjesztéssel is élni. Most a titkárságvezetőre nézek, Katalinra, hogy október 27-éről már tájékoztattuk a bizottság tagjait *(Jelzésre:)*, akkor előrébb vagyunk. Tehát ezek szerint már a bizottság tagjai is tudhatják, hogy dr. Nagy István miniszter úr éves bizottsági meghallgatása várhatóan október 27-én 10 órakor lesz. Ez egy leegyeztetett időpont. A várható jelzöt azért tettem hozzá, mert még bármi történhet miniszter úr elfoglaltságai miatt. Mi nem szeretnénk, meg ő sem, tehát erre számítunk, de fenntartjuk ezt a véletlenszerű lehetőséget.

Ezzel összefüggésben azt szeretném javasolni, hogy az önök által, az indítványtevők által kezdeményezett összes témafelvetést juttassuk el miniszter úrhoz, és kérjük fel arra, ebben magam is közbenjárjak, ha kell, hogy az éves meghallgatásán ezekre a témákra külön térjen ki.

Ez az indítványi javaslatom, és hozzáteszem, hogy ennek következtében, összefüggésében önmagában az indítvány kezdeményezését nem javaslom napirendre tűzni, mivel a miniszter úr meghallgatása előtt állunk.

A vitát megnyitom ezen indítványról és az általam tett javaslatról. *(Jelzésre:)* Bocsánat, ez egy nagyon speciális előterjesztés, amit nagyon ritkán alkalmazunk, ezért a rutintalanságom is megnyilvánult ebben, ami azt jelenti, hogy erről nem lehet vitatkozni, csak szavazni. Erről tájékoztattott a titkárságvezetőnk.

Tehát az indítványom ezzel kapcsolatban, hogy a bizottság a meghallgatást nem tűzi napirendre, ezt a kérdést fogom feltenni. Az előbb említett indítványom pedig él, hogy az összes hozzánk benyújtott tételes és nagyon kiterjedő információkérést, amelyet az indítvány előterjeszt, ezt miniszter úrnak átküldjük, és egyben kérjük, hogy ezzel a határozati javaslattal kapcsolatban is készüljön fel esetlegesen az október 27-ei meghallgatására.

Határozathozatal

Mint ahogy most már tudjuk, erről vitatkozni nem lehet, ezért egyből szavazásra teszem fel a kérdést. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy a bizottság a meghallgatást nem tűzi napirendjére. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* 6 igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Bizottságunk nem tűzte napirendre a kezdeményezett indítványt.

A 3. napirendi pontot lezárom.

Egyebek

A 4. napirendi pont következik, az egyebekre térünk rá. Mint ahogy most már jeleztem, egyrészt újra megerősítem, hogy október 27-én 10 órakor várható miniszter úr meghallgatása, előtte viszont október 14-én, szerdán, 10 órakor lesz bizottsági ülés - ez a jövő hét szerdáját jelenti -, várhatóan az imént tárgysorozatba vett két indítvánnyal kapcsolatosan. Várhatóan államtitkár úr meghallgatása is lesz, hiszen parlamentünk kitűzte az élelmiszerlánc-biztonsági beszámoló megvitatását - erről múlt héten döntöttünk a parlamentben -, és kértem a napirendre tűzését. Várhatóan Bognár Lajos helyettes államtitkár úr lesz az előterjesztője az élelmiszerlánc-biztonságról szóló beszámoló előterjesztésének, majd megvitatásának. Ezt tájékoztatásképpen szerettem volna elmondani. Tehát jövő hét szerda, és október 27. miniszter úr meghallgatása, ami egy keddi napra esik, ha jól emlékszem, de ezt majd nézzék meg.

További kérdés, észrevétel van-e az egyebekben? *(Jelzésre:)* Steinmetz Ádám!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Mivel a 3. napirendi pontnál, melynek jómagam is előterjesztője voltam, nem nyitottunk vitát, nem is vitatkozni szerettem volna, elfogadom tisztelettel ezt a lehetőséget, de az a kérésem, hogy akkor miniszter úr tudjon felkészülni és válaszokat adni ebben a témában, illetőleg olyan illetékes kollégát hozzon magával, aki kielégítően tud az általam felvetett témakörökben választ adni.

Az egyebekben, már korábban is beszéltünk róla, hogy hogyan lehetne a Szőlő, bor, pálinka albizottságban, és itt, ebben a bizottságban is a szőlőművelőket és a borosokat helyzetbe hozni egy kicsit, főleg a szőlőtermesztőket elsősorban. Ennek kapcsán, úgy éreztem, hogy konszenzus alakult ki abban, hogy egy közösségi szőlőfeldolgozó üzem létrehozása a tokaji példa alapján az ország több pontján, akár a balatonboglári borvidéken is szóba kerülhet, illetőleg járjuk körbe és vizsgáljuk meg ezt a kérdést.

Konkrét kérésem, hogy amit küldtek Tokajból, az nem volt elegendő számunkra, hogy erről vitát tudjunk nyitni, vagy valami alapot tudjunk képezni és elindulni azon, ezért szeretnénk kapni egy tényleg a működésről szóló konkrét, korrekt tanulmányt. Nem tudom, hogy áll ez az ügy, de ezt továbbra is szeretném kérni.

Közben hosszú kutatási munka során sikerült a dél-balatoni szőlő és borstratégia tanulmány nyomába jutni. Nem akarom untatni önöket, ez egy többhetes folyamat volt, de a lényeg az, hogy dr. Guller Zoltán MTÜ vezérigazgatójánál van ez a tanulmány, ők kérték ezt az egyébként több millió forint közpénzből elkészített tanulmányt. Én ugyan kértem vezérigazgató urat telefonon és hivatalos formában, e-mailen is, hogy ezt bocsássa a rendelkezésemre, de én örülnék, ha a Mezőgazdasági bizottság hivatalosan is kérné ezt a dokumentumot, mert úgy gondolom, hogy itt egy költségkalkulációval alátámasztott komoly tanulmányról van szó, és mindenféleképpen érdemes rá, hogy ezt megismerjük, és tudjuk tanulmányozni. Kérem Font Sándor urat, a bizottság elnökét, hogy a bizottság nevében forduljon Guller Zoltánhoz. Szerintem ez mindannyiunk érdeke, különösen azoké, akik ezzel a területtel foglalkoznak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Október végén szoktuk a Szőlő, bor, pálinka albizottság ülését tartani, amikor már csak Tokaj nem fejezte be a szüretet, és akkor kapunk tiszta eredményeket. Kezdeményezni fogom a tokaji borvidék elnökénél, hogy a közösségi feldolgozás eddig elmúlt három szüretének tapasztalatait legyen szíves összegezni. Guller úrnál is kezdeményezhetem, hogy erre az ülésre hozzák el a tanulmányt. Bár itt csak a dél-balatoniról van szó ezek szerint ebben az információgyűjtésben? *(Dr. Steinmetz Ádám bólint.)* Hogy miért pont arra a borvidékre került sor, ezt én nem is nagyon értem. Tehát ezt egy kicsit körbejárjuk, hogy csak arra a borvidékre vagy más borvidékre van-e, az MTÜ-vel egyetemben tették mindezt, mi volt az inspiráció, hogy ezt megtegyék, és még egy kicsit körbejárjuk, hogy hogyan kell értelmezni az MTÜ-nek ezt a felfejtő munkáját.

Az ülés berekesztése

Ha további kérdés, észrevétel nincs, akkor a 4. napirendi pontot, az egyebeket is lezárom, és az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 47 perc)

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Bihariné Zsebők Erika és Madarász Mária